

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 705/2025-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **CADIS, s.r.o.**, Biskupická 18, Bratislava, zastúpenej Mgr. Richardom Trusinom, advokátom, Háľkova 1, Bratislava, proti postupu Krajskej prokuratúry v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Kn 121/23/1100 a jej uzneseníu č. k. 4 Kn 121/23/1100-8 z 13. novembra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 27. novembra 2024 domáha v rámci petitu ústavnej sťažnosti vyslovenia porušenia základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd postupom krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Kn 121/23/1100 a jej uznesením č. k. 4 Kn 121/23/1100-8 z 13. novembra 2023. Zároveň navrhuje zrušiť namietané uznesenie krajskej prokuratúry a vrátiť jej sťažovateľkinu vec na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že ešte v roku 2010 bola v rámci trestného konania vedeného pre trestný čin porušovania autorského práva vykonaná prehliadka kancelárskych priestorov sťažovateľky, pri ktorej mal byť realizovaný príkaz prokurátora na vydanie a uchovanie počítačových údajov, ktorý však príslušný vyšetrovateľ Policajného zboru (ďalej len „vyšetrovateľ PZ“) realizoval nesprávnym spôsobom, a to fyzickým zaistením hardvéru a inej počítačovej techniky. Takýto nesprávny postup vyšetrovateľa PZ mal za následok nezákonnosť dotknutého úkonu a nepoužiteľnosť ním získaných dôkazov (počítačových údajov).

3. Sťažovateľka popísaný postup vyšetrovateľa PZ vyhodnotila ako trestný čin, ktorého prešetrenia sa domáhala podaním trestného oznámenia pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania

právomoci verejného činiteľa. Podľa sťažovateľky jej týmto trestným činom mala byť spôsobená škoda, a to tým spôsobom, že odobratie majetku slúžiaceho na podnikanie úplne znefunkčnilo činnosť sťažovateľky, ktorá takýmto spôsobom stratila svojho zákazníka. Trestné oznámenie bolo odmietnuté uznesením vyšetrovateľa PZ Úradu inšpekčnej služby (ďalej len „vyšetrovateľ inšpekcie“) ČVS: UIS-172/O-OPOZ-2023 z 10. augusta 2023 (ďalej len „uznesenie o odmietnutí trestného oznámenia“). Sťažnosť sťažovateľky proti uzneseniu o odmietnutí trestného oznámenia bola zamietnutá namietaným uznesením prokurátora krajskej prokuratúry.

4. Namietané uznesenie krajskej prokuratúry už sťažovateľka v minulosti (19. januára 2024) napadla ústavnou sťažnosťou, ktorá bola uznesením ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 342/2024 z 2. júla 2024 odmietnutá pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie s odôvodnením, že ústavný súd v rámci skúmania podmienok konania zistil, že sťažovateľka ešte pred podaním ústavnej sťažnosti využila účinný prostriedok nápravy, a to žiadosť o preskúmanie namietaného uznesenia krajskej prokuratúry podľa čl. 1 príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) č. 11/2019 z 28. novembra 2019 o postupe prokurátorov pri vybavovaní žiadostí o preskúmanie zákonnosti v predsúdnom konaní (ďalej len „príkaz generálneho prokurátora č. 11/2019“). Táto žiadosť bola upovedomením generálnej prokuratúry č. k. IV/3 Gn 1645/23/1100-5 z 29. januára 2024 (ďalej len „upovedomenie č. 1“) odložená bez prijatia prokurátorského opatrenia. Ústavný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zároveň podotkol, že sťažovateľka dotknuté upovedomenie ani dodatočne ústavnou sťažnosťou nenamietla.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Sťažovateľka spochybňuje správnosť záverov namietaného uznesenia krajskej prokuratúry a v nadväznosti na to predkladá tvrdenie, resp. formuluje podozrenie, podľa ktorého sa mal prokurátor krajskej prokuratúry, ktorý namietané uznesenie prijal „*dopustiť podvodu*“, keď podľa tvrdenia sťažovateľky odôvodnení namietaného uznesenia „*úmyselne zamenil*“ špecifikované informácie, ktoré sťažovateľka podrobne v ústavnej sťažnosti popisuje. Uvádza, že z tohto dôvodu 1. decembra 2023 podala trestné oznámenie o podozrení zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa uvedeným prokurátorom krajskej prokuratúry. Podľa sťažovateľky generálna prokuratúra nesprávne posúdila obsah tohto podania ako žiadosť o preskúmanie zákonnosti namietaného uznesenia krajskej prokuratúry podľa príkazu generálneho prokurátora č. 11/2019 a upovedomením č. 1 informovala sťažovateľku o odložení jej žiadosti, keďže nezistila dôvody na prijatie prokurátorského opatrenia. Sťažovateľka uvádza, že na upovedomenie č. 1 reagovala 30. júla 2024 opätovným podaním trestného oznámenia s rovnakým obsahom ako v predchádzajúcom prípade, avšak generálna prokuratúra opätovne posúdila s odkazom na jeho obsah toto podanie ako žiadosť o preskúmanie postupu prokuratúry v predsúdnom konaní podľa príkazu generálneho prokurátora č. 11/2019 a z dôvodu opakovanej žiadosti podávateľa v tej istej veci postupovala podľa čl. 3 ods. 4 citovaného príkazu generálneho prokurátora a opakovanú žiadosť už nevybavila, o čom sťažovateľku informovala upovedomením č. k. IV/3 Gn 1645/23/1100-9 z 20. septembra 2024 (ďalej len „upovedomenie č. 2“).

6. V závere ústavnej sťažnosti sťažovateľka v prvom rade postup generálnej prokuratúry, ktorá dvakrát nesprávne „*prekvalifikovala trestné oznámenia zneužívania právomoci verejného činiteľa*“,

hodnotí ako porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu. Takisto uvádza, že „jej vznikla konaním neznámeho páchatel'a podstatná ujma, a to nielen materiálna, ale aj nemateriálna. Ako poškodený subjekt nemôže realizovať svoje zákonné a ústavné práva v trestnom konaní z dôvodu zastavenia trestného konania, proti ktorému zastaveniu nemá žiadny právny prostriedok.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní preskúmal, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. Z obsahu odôvodnenia aktuálnej ústavnej sťažnosti sťažovateľky vyplýva, že jej výhrady smerujú proti postupu generálnej prokuratúry, ktorá mala podľa vyjadrenia sťažovateľky jej podania z 1. decembra 2023 a 30. júla 2024 posúdiť nesprávne ako žiadosti o preskúmanie zákonnosti namietaného uznesenia krajskej prokuratúry podľa príkazu generálneho prokurátora č. 11/2019, a to i napriek tomu, že ich sťažovateľka formulovala podľa svojho vyjadrenia ako trestné oznámenia o podozrení zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktorého sa mal podľa presvedčenia sťažovateľky dopustiť prokurátor krajskej prokuratúry postupom pri preskúmaní jej sťažnosti proti uzneseniu vyšetrovateľ'a inšpekcie o odmietnutí trestného oznámenia. Sťažovateľka zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom však petit ústavnej sťažnosti nesmeruje proti upovedomeniu č. 1 a upovedomeniu č. 2 generálnej prokuratúry, ale (celkom nepochopiteľne) v petite ústavnej sťažnosti jasne formuluje porušenie svojich označených práv namietaným uznesením krajskej prokuratúry.

9. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha, čím zároveň vymedzí predmet a rozsah konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľ'a svojich práv. Ústavný súd výslovne zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých sú osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd zastúpené zvoleným advokátom (IV. ÚS 287/2011, II. ÚS 644/2014, II. ÚS 321/2022, II. ÚS 442/2022). Ústavný súd nemôže vybočiť z rámca návrhu na rozhodnutie určeného sťažovateľ'om, nemôže rozhodnúť o niečom inom alebo navyše, a nemôže ani sám vykonať zmenu sťažovateľ'om chybné formulovaného petitu ústavnej sťažnosti. V situácii, keď je petit ústavnej sťažnosti sťažovateľ'om z hľadiska práva nesprávne formulovaný, musí ústavný súd s ohľadom na viazanosť ústavného súdu petitom ústavnú sťažnosť odmietnuť.

10. Vychádzajúc zo záverov uvedených v predchádzajúcich bodoch odôvodnenia tohto rozhodnutia, ústavný súd pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi argumentáciou obsiahnutou v ústavnej sťažnosti sťažovateľky a obsahom v petite označeného namietaného uznesenia krajskej prokuratúry

posúdil ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol.

11. Vzhľadom na odmietnutie sťažovateľkou podanej ústavnej sťažnosti ako celku ostalo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími v nej uplatnenými návrhmi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu